

Виходить у Львові
щодня (крім неділь і
гр. кат. свят) о 5-ій
годині по полудні.

Редакція і
Адміністрація: улица
Чарнецького ч. 12.

Письма приймають ся
лиш франковані.

Рукописи
звертають ся лиш на
окреме жаданє і за зло-
живем оплати поштової.

Рекламації
незачептані вільні від
оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові
в агенції днівників
пасажа Гавсмана ч. 9 і
в ц. к. Старостах на
провінції:

на півріччя К 4-80
на пів року „ 2-40
на чверть року „ 1-20
місячно . . . „ —40

Поодинокое число 2 с.

З поштовою пере-
силкою:

на цілий рік К 10-80
на пів року „ 5-40
на чверть року „ 2-70
місячно . . . „ —90

Поодинокое число 6 с.

Вісти політичні.

(Мирова угода межі Австро-Угорщиною а Ан-
глією. — Справа нейтральності на морі. —
З поля війни).

Pol. Corr. доносить: „Вість, яку подала
одна львонська газета, що небавком можна
сподівати ся яко вислід стрічі цесаря Франц
Иосифа з королем Едвардом в Марієнбаді, ми-
рової угоди межі Австро-Угорщиною а Ан-
глією, єсть — як довідуємо ся — за скоро. З ан-
глійської сторони, що правда, предложено ту гад-
ку австро-угорському правительству, але справа
знаходить ся ще лиш в стадіум розслідув“. —
З того видко, що Англія робить дійсно заходи
в справі заключення угоди з Австро-Угорщиною,
після котрої всі спори межі обома державами
мали би полагоджувати ся в мирній дорозі.
Треба признати, що король Едвард увихав ся
з правдиво купецкою енергією і зручністю
і заключає всюди „контракты“, щоби опісля за-
безпечити собі відповідні зиски. Цікава безпе-
речно річ, який інтерес має на оці намірений
контракт з Австро-Угорщиною. Коли цар Ни-
колаї перед кількома роками так шумно про-
голосив ся спасителем мира в Европі, то річ

певна, що ему не так розходило ся дійсно о
мир як лиш о свобідну руку в Европі, щоби
в рішаючій хвили звернути всі сили на дале-
кий Вхід. То само можна сказати і о королю
Едварді, бо преці угод ніхто не заключає без
інтересу. Цікава лиш річ, де евентуально могли
би вибухнути між Англією а Австро-Угорщи-
ною тоті спори, котрі треба би залагоджувати
в мирній дорозі. Австрія не має кольоній, що
сусідували би з англійськими а задля тих біда-
ків, що виходять з Галичини до Канади, певно
до спору! не прийде. Але за то на Балкані
могло би дуже легко прийти колісь до спору
і король Едвард хоче очевидно вже наперед
тому зарадити. Нема сумніву, що намірена
угода буде також рішати і о всіх тих точках
на Балкані, які могли би бути предметом спо-
ру. Може навіть бути, що поза мировою уго-
дою криє ся ще щось иншого, але зручна по-
літика Англії збирає все під спільну назву
мирової угоди, щоби не дразнити Росії.

Як звістно Росія запротестувала енергіч-
но против забраня Японцями корабля „Реші-
тельного“ з „нейтрального“ порту в Чіфу і за-
питала рівночасно хінське правительство, що
оно зробить, щоби Японці вернули корабель на-
зад. Що відповіло хінське правительство не
знати, але Японія дала вже відповідь на руки

правительства у Вашингтоні і Лондоні, в ко-
трій каже, що корабель не зверне, бо Росіяни
самі перші нарушили нейтральність втягнувши
нейтральний порт в Чіфу в округ на котрім
веде ся війна; они зробили собі в Чіфу ста-
цію для бездротного телеграфу і звідси пере-
крадають поживу до кріпости. Впрочім „Реші-
тельный“, як то сам командант его потвержує,
не заїхав до порту втікаючи з битви, лиш при-
плив як би до своєї стації з депешами; ко-
рабель той не був ще розбровений а залога
его перша винулась на Японців.

Англійський і американський посол в Пе-
тербураї вручили ноти своїх правительств в
справі контрабанди. Обі держави протестують
против дотеперішнього поступованя Росії, ко-
тра уважає всі артикули поживи везені до Я-
панії за контрабанду. Америка і Англія жада-
ють, щоби артикули поживи уважано лиш то-
ді за контрабанду, коли буде виразно доказа-
но, що они призначені для войска. Америка
жадає того самого ще й для вугля, нафти та
иншого опалу а Англія прилучить ся також
до сего жаданя. За затоплене корабля „Knight
Commandeur“ жадає Англія відшкодованя.

На Манджурськім полі війни настала ніби
застоя, бо не чувати про ніякі битви а поправді
відбувають ся тепер операційні рухи, котрі

24)

Панна з почти.

(З німецького — Артура Аглітмера).

(Дальше).

Офіцер скінчивши розмову чемно попрощав ся і вийшов з вогкої канцелярії.

— Мое поважане! До побаченя! — ска-
зала Ліна і схилила ся знов над своєю робо-
тою. З пера надто умоченого сплило трохи
чорнила на папір, так що виказ, який она по-
чала писати, став не до ужитку. Ліна погля-
нула на замазаний папір і промовила до себе:
„Дивно, скоро який мужчина, для котрого я
прихильна, наблизить ся до мене, мусить мені
щось неприємного в службі лучити ся“.

На слідуючий день досвіта вирушив по-
ручник переодітий в альпейський одяг разом
з своїми помічниками у верховину. Мундур
лишив ся в гостинниці „під поштою“. Тихо
вийшли всі три із дрімачого ще села, розпо-
чала ся тверда служба.

Ліна вже по двох днях забула поручника
і розмову. Було багато роботи, фабрика не за-
бувала на пошту. Так прийшла субота і о шес-
стій годині вечером замкнула експедиторка
канцелярію. Постановила вийти на малій
прохід, аби трохи відотхнути сьвіжим возду-
хом. Вийшла як звичайно сама в тихі, мов-
чаливі гори, що вже давно були в тіні, бо
сонце сховало ся за високі верхи гірських ве-
ликанів.

Нараз роздав ся з одної скальної стіни
голосний поклик.

Ліна глядить в гору і всі зоркі очи пізна-
ють сейчас туриста, що махає на привіт капе-
люхом. Хто то може бути? Чи він витає її?
Але в горах витає ся кожного. Трохи заціка-
влена задержує ся і жде. Звинно і певно ска-
че турист по каміню в долину і вскорі набли-
жає ся до самотної експедиторки та сердечно
ві витає.

Ліна стоїть здивована; лице видаєсь їй
не конце незнакомим, лише не може собі нага-
дати, де она розмовляла з тим опаленим від
сонця паном в верховинській одежі.

— Поручник Ларпер! — сьміє ся офіцер
в коротких тирольських штанах. — Здорові
були! Але то справді хорошо з вашої сторони,
що мене тут дожидаєте! Сердечно дякую за
память!

Ліна червоніє; всі заклопотанє велике. Але
дівчина любить правду над все і тому сейчас
відповідає поручникові.

— Милите ся, пане поручнику! Я не ма-
ла понятя, де ви і лише случайно вийшла я
в ту сторону на прохід. Але все таки мило
мені вас повитати. Як вам там поводило ся
у верховині?

Ларпер відповів з немилым здивованєм:
— Дякую, так якось! Шість днів кулеша
і консерви, препогана їда. А як вам іде? Все
в службі?

— Дякую за память! З моєї гамарні зда-
еть ся не вирву ся в сім житю.

Поручник знов розсьміяв ся і відповів:
— Віддайте ся; тоді поштова служба чей
скінчить ся!

Ліна знов почервоніла і сказала трохи
неохотно:

— Ах, дайте спокій тим жартам! Експе-
диторки не на то на світі, аби віддавали ся!
Поручаю ся, мені стає трохи холодно, я так
вже привикла сидіти в хаті, що той воздух за
острий для мене.

— Но, но! То хоч позволте, аби я вас
провів до села. По цілотижневій самоті для
мене розкіш, що можу хмільку поговорити
з женщиною. Вірте мені, пані, що самота для
чоловіта міського, привикшого до товариства
так як я, страшна. І тим більше страшна коли
має ся за товаришів лише кростих жовнірів.
Тут нема товариства і одиконою розривкою стає
цигарето. Я страшенно багато курив і майже
аж затроїв ся нікотиною.

Ліна відповіла сухо:

— В околицях Шлержу їдять селяни, що
надто перекурили ся, редьков і она має бути
дуже добра на то.

— Дякую красененько! Але арльбергська
редьков — ні, водію їсти вже пісковець або
кварц — і камінь не о багато твердший від
такої редьки! — Але ви нічого не говорите
про мое самотне житя!

Ліна ідучи поводи побіч офіцера відпо-
віла:

— А щож я маю на то казати. Атже й я
засуджена на те, аби все самотно жити. Тому
знаю, що то значить бути все самотним через
ціле житя. Чейже ви, що лише короткєй час
мусите заносити самотне житя в горах, не бу-
дете домагати ся для себе співчутя.

Здивований глянув поручник на свою то-

в своїх наслідках можуть набрати великої ваги. Ген. Курокі посуває ся в сторони Мукдену, і мусів був на якийсь час пристанути, щоби дати час арміям ген. Оку і Подзу поступити за ним. Тепер зачувати, що полуднева японська армія завяла без опору місто Аяншанджен, межі Хайченем а Ляояном, де ще недавно стояла армія ген. Куропаткіна, котрий, як тепер зачувати, переносить ся до Мукдену. В звязи з сим появилася чутка, що Куропаткім занедужав на малярію, котра ширить ся в сторонах Ляояну, і для того мусить переїхати до Мукдена в здоровіше місце. Єсть се очевидно приготовлена російської публіки на вість о відвороті армії Куропаткіна до Мукдена.

Про послідну битву на мори коло Цуші ми довіс намістник цареві, що на владивостоцку ескадру напала дня 14 с. м. о год. 4 $\frac{1}{2}$ рано японська ескадра зложена з чотирох кораблів. Битва розпочала ся о 5 год. і Росіяни старали ся втечи на північ. Вже здавало ся що втечуть, коли „Рюрік“ дав сигнал, що „керма не робить“. Командант ескадри відповів: „То давайте собі раду машинами“ не чекаючи відповіди поїхав далше. Він побачив як всі японські кораблі обскочили „Рюріка“. Командант став тоді так маневрувати, щоби стягнути огонь на себе а „Рюрік“ дав тоді сигнал: „Неможу дати собі ради“. Командант відповів: „Плисти до Владивостока!“ „Рюрік“ пустив ся тоді, але прилишив ся в дорозі і остаточно цез Росіянам з очий. „Росія“ і „Громобой“ вели борбу ще далше через дві години і остаточно втекли, але значно ушкоджені. „Росія“ має одинадцять а „Громобой“ шість дір. На обох кораблях згинуло 135 людей а 307 єсть ранених. — „Рюріка“, як вже звісно, затопили Японці, а залогу з него, котру виратували, взяли в неволю.

варішкю і в душі спитав сам себе, длячого она така терпка, майже невчлива.

Немов би хотіла відняти послідним словам ту терпкість, промовила Ліна млякше:

— Простіть, пане поручнику, я трохи за остро висловила ся. Я цілком не хотіла вас уразити, вірте мені, тим більше що наше знакомство ще недавно і що нема ніякої причини до гніву. Самота, ах, я знаю її і дуже прикро її відчуваю. Але не хочу жадувати ся; оно й так нічого не допоможе.

Ліна приспішила кроку, а Лярцер за нею. Радо був би він поговорив ширійше, але експедитореа ставала чим раз більше мовчальною. Тому не смів поручник запросити Ліну, котра мешкала в тім самім домі, вечером на склянку вина до гостиниці. Коло почти Ліна задержала ся і поглянула на небо, на котрім почали блимати зьвізди. Показуючи на вечерню зорю, сказала тихо:

— Там є моя потіха в сумних годинах самоти.

— Як ви то розумієте? — спитав тепло поручник.

— Моя небіжка мати говорила колись: „Коли ти будеш сумувати або терпіти, то поглянь на вечерню зорю і погадай при тім на твою матір за гробом, що буде пам'ятати також на тебе“. — То дав серцю спокій і розраду. Дякую тобі матінко!

Сказала то так тихо і ніжно, що Лярцер був тронутий.

— Завидую вам тої потіхи — сказав мляко.

— Чоловік не повинен нікому завидувати! А таку потіху можете й ви мати. Згадайте часом ваших родичів, а благословеніє зійде і на ваше серце.

— Я не маю родичів і не знав їх. Сиротою прийшов до кадетської школи і там мене виховали.

— Ох то страшно! — І немов би зворушена додала: — Ходіть! В гостинниці поговоримо ще годинку про вашу молодість.

Обов вийшли до дому. Лярцер поспішив до своєї комнати, аби здохнути свою верховинську одіж. Вже хотів одіти ся в мундур,

Н О В И Н К И.

Львів дня 22-го серпня 1904.

— **Є. Е. п. Президент Міністрів** др. Кербер як управитель міністерства справ внутрішніх, буде в часі своєї подорожі по Галичині уділяти аудієнцій: дня 28 с. м. в Кракові в будинку староства від години 9 $\frac{1}{2}$ рано, а відтак у Львові дня 31 с. м. в Намістництві від години 10 $\frac{1}{2}$ рано. Як управитель міністерства судівництва буде п. Президент Міністрів уділяти аудієнцій: В Кракові в будинку вишого суду краевого дня 28 серпня від години 9 $\frac{1}{2}$ рано, а у Львові в судовій палаті при ул. Баторія ч. 1 дня 31 серпня від години 8 $\frac{1}{2}$ рано. Ті що хочуть одержати аудієнцію мають зголосити ся в дотичних бюрах президіяльних пай-цізнійше один день перед аудієнцією.

— **Іменованя.** П. Міністер віроісповідань і просвіти іменовув радника Двора Стан. Косицького і проф. школи політехнічної дра Макс. Туллого віцепрезесами іспитової комісії для другого державного іспиту інженерії в політехнічній школі у Львові.

— **Перенесеня.** П. Намістник перевіс комісарів повітових: Кар. Мглея з Борщева до Сокаля, гр. Вол. Стадницького з Тарнова до Стрия, Болесл. Буржинського з Сокаля до Товмача, Жигм. Жуко-тинського з Товмача до Тарнова; конценіста Намістництва дра Тад Жебрацького зі Львова до Ярослава і практикантів концентивних Намістництва: Мар. Боровського зі Львова до Лиманової і Едм. Презенткевича зі Львова до Ланьцута.

— **Нове старство в Галичині.** Урядова Wiener Ztg. оголошує розпоряджене міністерства справ внутрішніх о отвореню старства в Зборові. Урядоване в новім старстві розпочинаєсь з днем 1 вересня.

— **Ц. к. Дирекция залізниць державних** оповіщує, що в зимовій порі 1904/5 року, т. е. від 1 жовтня с. р. до кінця цвітня 1905 р. буде обо-

в'язувати на шляхах залізниць державних в Галичині і Буковині з виключенем сезонних поїздів доверішній розклад їзди.

— **Огні.** В Дзвинячи долішнім, ліського повіта, згоріло 15 моргів ліса двірського, вартости 4000 К, а в Тростянці, тож повіта і в Грозьовій погоріло 12 моргів ліса. — В Прусинові, сокальського повіта, знищив огонь загорода 10 селян. Шкода 11.470 К. — В Оришківцях, бобрецького повіта, погоріли будинки 1 селянина, вартости 1.600 К. — В Брусні новім, чесаівського повіта, згоріло 30 моргів молодого ліса, вартости 3000 кор. — В Трійці, слятинського пов., згоріла хага і стодоли І. Косгинюка, вартости 2000 корон. — В Угнові, равського пов., вибух дня 8 с. м. страшний огонь о годині 12-ій в ночи. Згоріло 10 домів, з тих 3 цілком нових ще не замешкалих. — Рівночасно від тиждня горять там торфовища на передмістю Заставе. Ніхто не гасить пожару, бо всі люди в поли, аж на 18 с. м. зарядив бурмістр, аби присипувано огонь землею. В день коли сонце сьвітить не видно нічого, аж вечером добуває ся огонь з землі. — Також і в західній части краю було в послідних днях кільканайцять пожарів.

— **Миши польні.** З ріжних сторін доносять, що до сегорічної посухи приходить ще нова язва для господарів, а то миши польні. Найбільше розмножилось їх в Хоросткові і в сусіднім селі Глешаві. Нищать передусім ячмінь і гречку. Один з тамошних господарів мав морг ячменю та миши з'їли більше як півтора копи.

— **Убийство.** В Кропивнику пов. дрогобичького, убив дня 10 с. м. Василь Хомин в суперечці о ялицю свого брата, ударивши его кілька разів колом по голові. Ще напів живого повісив звірський злочинець на дереві, аби здавало ся, що нещастний доуветив ся самоубийства. Однак справа видала ся, убийника арештовано і відставлено до суду в Підбужи.

— **Значні крадіжи.** Користаючи з того, що багато родин повиїздило на літо зі Львова обкрадають львівські злодії такі доми і майже що день доносять про таку крадіж. Оногди на пр. добрали ся злодії до мешкани ревідента залізничного п. Под-

— О то дуже довго.

— Наша одинока надія єсть лиш на скоре підвишене платві. Вправді не багато того буде, але все така щось. На жаль нема надії, аби підвешено й діяти для сфінцирів призначених до тої служби, що я. Ну, але на четвертку червоного вина все ще вистане. Гей, кельнерко, принеси-но мені ще четвертку того квасу, що ніколи не бачив тирольських виноградишків.

Сьмючись попросив Лярцер експедиторку, аби дозволила ще раз налити собі склянку, але Ліна подякувала і вскорі розпратала ся, аби удати ся до своєї комнати.

На другий день, в неділю, прайшло по службі Божій як звичайно багато селян на почту, аби звідати ся чи нема для них чого, надавати листи і посилен, так що Ліна була дуже занята і внаслідок того сиділа довше в канцелярії та зацініла ся на обід і мусіла вдоволити ся рештками їди. Почтар був дуже рад з того і кілька разів повторяв злобно приповідку: „Хто пізно приходить, сам собі шкодить“. Ліна мусіла пійти до кухні, де кухарка дала їй два три кусники мяса.

По полудні була лиш одна година урядовани, відтак була експедиторка вільна. Погода манила до проходу і Ліна не надумуючи ся вложила солом'яний капелюх на голову та пустила ся дорогою в долину до Штрентген.

Лярцер сидів в мундурі у вікні і бачив як експедиторка вийшла. Перервав сейчас відпочинок і поспішив за Ліною. Тішив ся наперед приємністю, що проведе полудне з експедиторкою і надіяв ся, що зробить своїм товариством Ліні утіху. Коли уйшов дорогою кількост кроків, побачив на своє невдоволене, що вже якийсь пан в цивільнім одіноу наближав ся до панни з противної сторони і порівнавши ся з нею завернув, аби її провести.

З невдоволенем роздумував Лярцер, чи має вернути ся, чи далше іти за обоими. Гадка, що товариство тамтого пана може бути для експедиторки небажаним — бо як Лярцер бачив, Ліна праймила его холодно — спонукало его пійти скерше за дівчиною. Умисне забрыз-

але сказав собі, що пестре сукно звертає тут в околиці увагу на себе і тому одів ся в цивільне одіна та пішов до гостиниці на вечерю, де й Ліна споживала свою просту їду. Лярцер попросив о дозвіл сісти при столі, замовив вино з двома склянками і печену курку.

Ліна праймила з подякою склянку червоного вина і скоштувала его. При тім упав єї погляд на цивільне одіна поручника і мимохіть вирвало ся їй з уст:

— О, ви, пане поручнику, „удивляювали“ ся!

— Так? То перше виглядав я нецивілізовано, чи як кажуть по варварски?

— Так і ві. Я сама Тиролька, але не люблю тирольського мужеского одіня.

— Чому?

— Бо панам в короткім верховинсьім одіноу здаєть ся, що можуть супротив жєнщин поводити ся ще більше грубо як самі гірняки. З тої причини не люблю того одіня. А супротив безпомічної експедиторки позваляють собі по тирольски одіти туриста такех грубостей, що аж треба сумнівати ся о їх образованю.

— Я не надію ся, аби та одіж мала такий вплив на мене. Чи я може був нечемний? То прошу вже з гори о прощене. Але я справді не почувую ся до нічого злого.

— Ні, ві! Впрочім я хотіла лиш то сказати, що ви й в цивільній одежі держите ся по войсковому. Ви волите ходити в уніформі?

— Так, не перечу!

— І не хотіли би стати цивільним?

— Правду кажучи, ні!

— Чому?

— Бо я нічого иншого не учив ся. Що би я з собою зробив в цивільнім стані?! Мое образоване чисто войскове, я не спосібний до цивільного житя і я его не розумію.

— В мундурі маєте певне більші вигляди на аванс?

— Цілком ні! Противно! Так як тепер єсть у нас і взагалі в цілій армії в часі вічного мира то я, що служу вже пять літ поручником мушу ще бодай одинадцять літ ждати заки стану старшим поручником.

ляка і забрали все, що їм попало під руки. Всі шафи, столики і касу поотвирали, а на землі поляпили коробки з дорожніми. З причини що полиця нема у Львові не можна було шкоди оцінити. Має она бути дуже значна. — При ул. Богуславського знов обікрали злодії мешкане п. А. Кукіль, котра виїхала зі Львова і забрали срібло, годинники і різні інші річі.

— **Конкурс.** „Селянська бурса“ у Львові приймає бідного ученика з рускої гімназії з VII або VIII класи яко настоятеля бурси за цілковитим безплатним удержанем. Рефлектуючі звольте віднести письменно до 25 серпня до п. Івана Стровського, управителя школи в Збоїсках, пошта Львів-Підзамче.

— **Позір!** Товариство „Сокил“, котре заводять в краю сторожі пожарні, уряджує в сім році фантову лютерію на дохід будови власного дому. В тій цілі видав „Сокил“ львівський в виді переписних листків в 10 родах по ціні 25 сот. льос. Набувати їх можна в „Соколів“ у Львові, по всіх складах „Народної Торговлі“ на провінції як також в філіях „Сокола“ по більших містах. Крім того видав „Соколів“ на ту саму ціль облигації (зворотна повичка) по 10 кор. Набувати їх можна у д. Ів. Бачинського, касвера „Дністра“ у Львові, Ринок 10.

ТЕЛЕГРАМИ.

Букарешт 22 серпня. Розпорядженням правительства заборонено ввезти всякої паші а головно сіна, соломи, вівса і кукурудза.

Ціфу 22 серпня. (Бюро Райтера). Ходить чутка, що вчорашній атак японський на Порт Артур відперто. Потвердження тої чутки нема.

Льондон 22 серпня. (Бюро Райтера). З Токио доносять, що Японці заняли Аншанчан. Росіяни уступили ся до Мукдену.

Париж 22 серпня. „Matin“ довідує ся, що міністерство справ заграничних одержало офіційно телеграму з повідомленням о приїзді російського кружляка „Діана“ до Сайгуна (в Кокінхіні).

Токіо 22 серпня. Урядово доносять, що російський кружляк „Новик“, котрий хотів дістати ся до Владивостока, вплив далеко дальше на північ, бо аж до Корсаковска на Сахаліні.

Токіо 22 серпня. Японські кораблі „Шітозе“ і „Чузіма“ поплили за „Новиком“, аж до Корсаковска і там збомбардували яго.

Петербург 22 серпня. Ходить чутка, що на кружляку „Новик“ вибух огонь від японських гранатів.

Шангаї 22 серпня. Бюро Райтера доносить: Через Вузунг (порт Шангаю) переплив вчора пополудни в найбільшій розгоні японський торпедовець і задержав ся коло доку, в котрім знаходиться російський кружляк „Аскольд“.

За тим торпедовцем плив американський контрторпедовець „Channeg“ котрий станув межі доком а японським торпедовцем. Тастай хінський просив телеграфічно о присланні хінського кружляка і о уділенні американським торпедовцям приказу, щоби они були готові стерегти нейтральности Хіни.

Наспівший тут корабель „Haising“ доносить, що вчора видів коло острова „Gutzlaff“ (положеної не далеко на полудне коло Шангаю) японську ескадру. Російський консуль відмавляє дати приказ „Асколдові“ і „Грозовому“ щоби виїхали з Порту. Таотай повідомив американського консуля, що Хіна не в силі боронити кольонії чужинців.

Льондон 22 серпня. (Бюро Райтера). З Токио доносять, що Японці заняли Аншанчан. Росіяни уступили ся до Мукдену.

Париж 22 серпня. „Matin“ довідує ся, що міністерство справ заграничних одержало офіційно телеграму з повідомленням о приїзді російського кружляка „Діана“ до Сайгуна (в Кокінхіні).

Токіо 22 серпня. Урядово доносять, що російський кружляк „Новик“, котрий хотів дістати ся до Владивостока, вплив далеко дальше на північ, бо аж до Корсаковска на Сахаліні.

Токіо 22 серпня. Японські кораблі „Шітозе“ і „Чузіма“ поплили за „Новиком“, аж до Корсаковска і там збомбардували яго.

Петербург 22 серпня. Ходить чутка, що на кружляку „Новик“ вибух огонь від японських гранатів.

Шангаї 22 серпня. Бюро Райтера доносить: Через Вузунг (порт Шангаю) переплив вчора пополудни в найбільшій розгоні японський торпедовець і задержав ся коло доку, в котрім знаходиться російський кружляк „Аскольд“.

За тим торпедовцем плив американський контрторпедовець „Channeg“ котрий станув межі доком а японським торпедовцем. Тастай хінський просив телеграфічно о присланні хінського кружляка і о уділенні американським торпедовцям приказу, щоби они були готові стерегти нейтральности Хіни.

Наспівший тут корабель „Haising“ доносить, що вчора видів коло острова „Gutzlaff“ (положеної не далеко на полудне коло Шангаю) японську ескадру. Російський консуль відмавляє дати приказ „Асколдові“ і „Грозовому“ щоби виїхали з Порту. Таотай повідомив американського консуля, що Хіна не в силі боронити кольонії чужинців.

Льондон 22 серпня. (Бюро Райтера). З Токио доносять, що Японці заняли Аншанчан. Росіяни уступили ся до Мукдену.

Париж 22 серпня. „Matin“ довідує ся, що міністерство справ заграничних одержало офіційно телеграму з повідомленням о приїзді російського кружляка „Діана“ до Сайгуна (в Кокінхіні).

Токіо 22 серпня. Урядово доносять, що російський кружляк „Новик“, котрий хотів дістати ся до Владивостока, вплив далеко дальше на північ, бо аж до Корсаковска на Сахаліні.

Токіо 22 серпня. Японські кораблі „Шітозе“ і „Чузіма“ поплили за „Новиком“, аж до Корсаковска і там збомбардували яго.

хали з Порту. Таотай повідомив американського консуля, що Хіна не в силі боронити кольонії чужинців.

Рух поїздів важний від 15 червня 1904.

посп.	особ.	Приходять до Львова
в д е н ь		
	6:00	З Кракова
	6:10	„ Іцкан, Делятина, Чорткова
	7:30	„ Рави рускої, Сокала
	7:40	„ Підволочиск, Бродів
	7:45	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	8:00	„ Самбора, Хирова
	8:10	„ Станиславова, Жидачева, Потутор
	8:20	„ Яворова
	8:55	„ Кракова
	10:02	„ Стрия, Борислава
	10:20	„ Ряшева, Любачева
	11:25	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	1:10	„ Лавочного, Калуша, Хирова
	1:30	„ Кракова
	1:40	„ Іцкан, Калуша, Чорткова
	2:30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	4:35	„ Стрия, Хирова, Тухлі
	4:45	„ Яворова
	5:03	„ Беляця, Сокала
	5:30	„ Підволочиск, Бродів
	5:40	„ Кракова
	5:50	„ Іцкан, Жидачева
в н о ч и		
	8:40	З Кракова
	9:10	„ Іцкан, Чорткова, Потутор
	9:50	„ Кракова
	10:00	„ Самбора, Хирова
	10:20	„ Підволочиск, Бродів
	10:40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	12:20	„ Іцкан
	2:31	„ Кракова
	3:25	„ Тернополь, Грималова.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
в д е н ь		
	6:20	До Іцкан, Жидачева, Потутор
	6:30	„ Підволочиск, Бродів, Чорткова
	6:45	„ Лавочного, Борислава
	6:50	„ Яворова
	8:25	„ Кракова
	8:35	„ Кракова
	9:10	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	9:25	„ Самбора, Хирова
	10:35	„ Тернополь, Потутор
	10:45	„ Черновець, Делятина
	10:50	„ Беляця, Сокала, Любачева
	1:55	„ Підволочиск, Бродів
	2:45	„ Іцкан, Потутор, Чорткова
	2:55	„ Кракова
	3:05	„ Стрия, Хирова, Тухлі
	3:30	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	3:40	„ Самбора, Хирова
	5:48	„ Яворова
	5:55	„ Коломиї, Жидачева
в н о ч и		
	6:20	До Кракова
	6:40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	7:05	„ Рави рускої, Сокала
	9:00	„ Підволочиск, Бродів
	10:05	„ Перемишля, Хирова
	10:42	„ Іцкан, Заліщик, Делятина
	10:55	„ Кракова
	11:00	„ Підволочиск, Бродів, Заліщик
	11:05	„ Стрия
	12:45	„ Рави рускої, Любачева (кождої неділі)
	2:51	„ Кракова
		„ Іцкан, Чорткова
	4:10	„ Кракова

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-європейський від львівського о 36 мін. В місті видають білети їзди: Агенція Ст. Соколовського в пасажи Гавсманя ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі інші, тарифи, інформаційне ц. к. велівниць державних (ул. Красіцьких ч. 5 в подвір'ю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в святя від 9—12).

За редакцією відповідає: Адам Креховецький.

Обезпечайте будинки, движимости, збіже і пашу

протиw огневих шкід

в одинокім рускім Товаристві асекураційнім

„Д Н І С Т Е Р“

ТОВАРИСТВО ДНІСТЕР опирає ся на взаємности членів, то значить звертає членам щорічну чисту надвижку. Звороти виносили за р. 1900, 1901 і 1902 суму 219.332 К т. в. 8%.

Шкоди ліквідує ДНІСТЕР скоро при участі місцевих членів і делегатів. Від 1893 до 1903 виплатив ДНІСТЕР відшкодовань на суму 4,161.669 К.

Фонди ДНІСТРА з кінцем 1903 р. виносять 1,013,691 К і уміщені в популярних цінних паперах.

АГЕНЦІЇ ДНІСТРА знаходять ся у всіх містах, місточках і многих селах і легко кождому обезпечити ся через агента; ДНІСТЕР уділяє агенції господарям, де ще на більший округ нема агенції. Агенти заробили вже 537.815 К провізії.

НА ЖИТЕ треба обезпечити ся через ДНІСТЕР в Товаристві краківскім; власну провізію від таких обезпечень дає ДНІСТЕР на рускі добродійні цілі; тому на жите обезпечайте ся тільки через ДНІСТЕР.

Товариство взаїмних обезпечень „ДНІСТЕР“

у Львові, Ринок 10, в домі „Просьвіти“.

ПОЛІСИ „ДНІСТРА“ приймає при позичках Банк краєвий і каса ощадности.

Г о л о в н а

Агенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всі дневники

краєві і заграничні

по цінах оригінальних.

ОБРАЗИ СВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня <i>Леонарда да Вінчі</i> рит. на міді величини 44×80 см.	12 зр.
Сикстинська Мадонна <i>Рафаеля</i> величини 41×31 см.	4 зр.
Непорочне почаття <i>Мурілля</i> величини 42×32 см.	4 зр.
Христос при криниці з Самаританкою <i>Караччіо</i> величини 37½×63 см.	4 зр.
Ессе Номе <i>Івіда Рені</i> вел. 49×39 см.	5 зр.
Христос несучий хрест <i>Рафаеля</i> величини 52×36 см.	4 зр.

Всі ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торгівлях образами. Висилають ся лише за посліплатою вже офранковані. Замовляти у М. Кучабінського Львів, ул. Чарнецького.